

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 1558)
udenrigsministerråd
(Offentligt)

UPN, FT del - bilag FT 223 (Løbenr. 23736)
URU, Alm. del - bilag 523 (Løbenr. 23737)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	18. juli 2001

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 20. juni 2001 (Alm. del – bilag 1429) vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af det deri stillede spørgsmål nr. 211.

Udenrigsministeriet N.4. j.nr. 97.A.40

Nordgruppen Den 13. juli 2001

Besvarelse af Europaudvalgets spørgsmål nr. 211 (alm. del – bilag 1429) af den 20. juni 2001 til udenrigsministeren:

Spørgsmål nr. 211:

"På hvilken måde er WTO-spørgsmål integreret i de øvrige EU-landes og kandidatlandes parlamenters arbejde?"

Svar:

På basis af indberetninger fra EU-lande og EU-kandidatlande kan følgende oplyses som svar på ovenstående spørgsmål.

I de europæiske parlamenter er det overvejende EU/Europa-, udenrigs-, økonomi- og erhvervsudvalget, der forestår behandlingen af WTO-spørgsmål. I enkelte lande inddrages også andre udvalg afhængig af den enkelte sags nærmere substans, herunder landbrugs- og socialudvalg. Ansvarsfordelingen er i flere tilfælde fordelt på to eller flere parlamentsudvalg.

Der findes ikke i de europæiske lande en generel høringspligt af parlamenterne i WTO-spørgsmål. Imidlertid er det den almindelig regel, at parlamenter skal høres i forbindelse med ratifikation af internationale traktater eller for eksempel, hvor WTO-engagementet medfører offentlige udgifter eller vedtagelser af love.

Generelt er der ikke en formel underretningspligt af de europæiske parlamenter på nær i enkeltstående tilfælde, hvor der er underretningspligt i forbindelse med nye frihandelsrunder. I praksis sker der dog i de fleste lande en underretning af

parlamentet. Denne underretning er af noget forskellig karakter, der spænder fra skriftlige periodiske underretninger hver halve eller hele år (typisk i forbindelse med overordnede EU-underretninger i EU-land e) til uformelle informationsmøder.

I alle lande er der mulighed for at stille spørgsmål og oftest også udbede sig notater om WTO-spørgsmål. I visse lande er der dog begrænsninger i brugen af sidstnævnte, således at det f.eks. kun er visse udvalg, der kan udbede sig notater. I praksis har antallet af spørgsmål ikke det store omfang, og der er en væsentlig variation i antallet af spørgsmål om WTO i forskellige perioder.

Ligeledes kan en minister som hovedregel kaldes i samråd om WTO-spørgsmål, men dette sker dog oftest meget sjældent, og i visse lande er det aldrig sket.

I de fleste lande er det muligt at afholde plenumdebatter om WTO-spørgsmål. I flere lande har plenum-debatter udelukkende om WTO aldrig fundet sted. I lande hvor sådanne debatter finder sted, sker det oftest i forbindelse med større begivenheder som f.eks. en ny frihandelsrunde eller en ratifikationsproces.

Endelig kan det oplyses, at parlamentarikere i visse lande indgår i nationale delegationer til WTO-møder.

-